

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْخَلْقَاتِ الْقُرْآنِيَّةَ

جَمْعٌ وَتَرْتِيبٌ

عَبْدُ اللَّطِيفِ حَاجِ نَجِيبٍ

دەرگیزیانی: باولکی هاجهره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الأَرْبَعُونَ

الْحَلَقَاتُ الْقُرْآنِيَّةُ

بسم الله الرحمن الرحيم

کتیب

ناسنامه‌ی

ناوی کتیب: الْأَرْبَعُونَ الْحَلَقَاتُ الْقُرْآنِيَّة

دانانی: عبداللطیف حاج نجیب

وهرگی‌رانی: م. باوکی هاجه‌ره

نه‌خشه‌سازی کتیب: أبو عمرو

فهرموده‌ی به‌که‌م

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ : شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فهرموده‌که ﴿تایینی ئیسلام دامه‌زراوه له‌سه‌ر پینج کۆله‌که‌و پایه، شایه‌تی دان که‌هیچ په‌رستراویک نییه به‌حه‌ق وراستی بی‌جگه له‌الله تَعَالٰی، وه موحه‌ممه‌د پیغه‌مبه‌ری الله تَعَالٰی یه، وه به‌پاکردن و ئه‌نجامدانی نوێژ، وه دانی زه‌کات وه حه‌ج کردن وه به‌پوژووبوونی مانگی په‌مه‌زان﴾

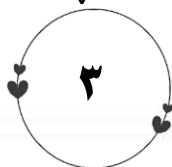
واتای وشه‌کان

بُنِيَ : بونیادنراوه، دروست کراوه

الْإِسْلَام : تایینی ئیسلام

عَلَى : له‌سه‌ر

خَمْسٍ : پینج شت، پینج کۆله‌که‌و روکن

شَهَادَة : شایه تیدان، شایه تومان

لَا إِلَهَ : هیچ په رستراو و مَعْبُودِيک نیه

إِلَّا اللَّهُ : جگه له الله تَعَالَى

وَأَنَّ : وه بیگومان

مُحَمَّدًا : پیغه مبه ر موحه ممه د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

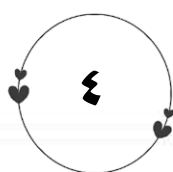
رَسُولُ اللَّهِ : نیردراوی الله تَعَالَى

وَأَقَامِ الصَّلَاةَ : جیبه جی کردن و به رپاکردنی نویت

إِيتَاءِ الزَّكَاةَ : به خشین و پیدانی زهکات

الْحَجَّ : حه جکردن

صَوْمِ رَمَضَانَ : وه به رپوژوو بوونی مانگی رهمه زان

فەرمودهی دووهم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

واتای فەرموده ده که ﴿باشترین که ستان ئه و که سه یه که و
خوی فی ره قورئان کردوو و هه که لکیش فی ره قورئان ده کات﴾

واتای وشه کان

خَيْرُكُمْ : باشترینان، باشترین که ستان

مَنْ : ئه و که سه یه

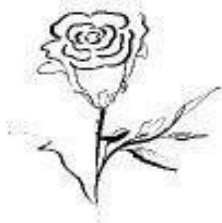
تَعَلَّمَ : خوی فی ره کردوو

تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ : خوی فی ره قورئان کردوو

وَعَلَّمَهُ : وه که لکیشی فی ره کردوو، ئه و هائه بو الْقُرْآنَ

ده که ریته وه

فرموده‌ی سبیه‌م

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسْ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكْعَتَيْنِ﴾

رواه البخاري

واتای فرموده‌ی سبیه‌م ﴿نه‌گه‌ریه‌کیک له ئیوه هاته ناو مزگه‌وت با دانه‌نیشیت تاوه‌کوو دوو رکات نویژ ده‌کات﴾

واتای وشه‌کان

إِذَا : نه‌گه‌ر

دَخَلَ : هاته ناو، داخیل بوو

أَحَدُكُمْ : یه‌کیک له ئیوه

الْمَسْجِدَ : مزگه‌وت، جه‌مع و کوی مَسْجِد بریتییه له مَسَاجِد

فَلَا يَجْلِسْ : با دانه‌نیشیت

حَتَّى : هه‌تا، تاوه‌کوو

يُصَلِّيَ : نویژ ده‌کات

رَكْعَتَيْنِ : دوو رکات

يُصَلِّيَ رَكْعَتَيْنِ : دوو رکات نویژ ده‌کات

فرموده‌ی جوارهم

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ، قَالَ:

﴿اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَأَمُوتُ﴾

وَإِذَا أَصْبَحَ قَالَ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا

وَالِيهِ النُّشُورُ﴾ رواه البخاري

واتای فرموده‌ی

ئه‌گه‌ر هاتبوايه لای جیگای خه‌وه‌که‌ی ده‌یفه‌رموو: ئه‌ی الله

به‌ناوی تو ده‌ژیم و ده‌رمم ﴿

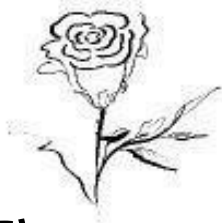
وه ئه‌گه‌ر به‌یانی هاتبا و هه‌ستابوايه له‌خه‌و ده‌یفه‌رموو

﴿هه‌موو سوپاس و ستایشیک بو ئه‌و الله یه‌ی که زیندووی

کردینه‌وه دواي ئه‌وه‌ی مراندینی، وه هه‌ر بو لای ئه‌ویش زیندوو

ده‌کرێه‌نه‌وه له‌رۆژی قیامه‌ت ﴿

واتای وشه‌کان

کانَ : بوو

النَّبِيُّ : پیغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم

إِذَا : ئە‌گەر

أَوَى : بهاتایه، خۆی أَوَى فِی‌عَلِی ماضیه و به‌واتای اَتَى دیت ، اَتَى واتا هات

إِلَى : بۆ

فِرَاشِهِ : جی‌گایه‌که‌ی، جی‌گای نوستنه‌که‌ی (هائه‌که ده‌گه‌رپته‌وه بۆ النَّبِيِّ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم)

قَالَ : ده‌یفه‌رموو (پیغه‌مبه‌ر)

اللَّهُمَّ : ئە‌ی اللّٰه

بِاسْمِكَ أَحْيَا وَ أَمُوتُ : به‌ناوی تۆ ده‌ژیم و ده‌مرم

بِاسْمِكَ : به‌ناوی تۆ

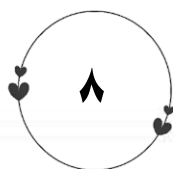
أَحْيَا : ده‌ژیم، خۆی أَحْيَا فِی‌عَلِی ماضیه به‌واتای ژيام دیت

وَأَمُوتُ : وه ده‌مرم

وَإِذَا : وه ئە‌گەر

أَصْبَحَ : به‌یانی کردبوایه‌وه، هه‌ستا‌بوایه له‌خه‌و، بکه‌وتایه کاتی به‌یانی

قَالَ : ده‌یفه‌رموو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي : هه موو سوپاس و ستایشیک بوئه و الله یه ی

أَحْيَانًا : زیندووی کردینه وه ، به ئاگای هیئاینه وه

بَعْدَ مَا : دوا ی ئه وه ی

أَمَاتَنَا : ئیمه ی مراند ، ئیمه ی خه واند

وَالْيَه : وه بو لای ئه وه ، بو لای الله یه ، هائه که ده گه ریته وه بو الله

النُّشُورُ : زیندووبوونه وه له رۆژی قیامه ت دا

النَّوْمُ مَوْتٌ خَفِيفٌ : خه وتن مردنیک سووکه

وَالْمَوْتُ نَوْمٌ ثَقِيلٌ : وه مردن خه ویکی قورسه

النَّوْمُ أَخُ الْمَوْتِ : خه وتن برای مردنه

فەرموودەى بىنجهەم

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ:

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتاى فەرموودەى ﴿پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم
ئەگەر ويستباى بچىتە ئاودەست دەيفەرموو﴾ ئەى الله تعالى
من خۆم دەپارىزم بەتۆلە شەياتىنە نىرىنەكان ولە شەياتىنە
مىيىنەكان ﴿

واتاى وشەكان

اللَّهُمَّ = يا الله، ئەى الله تعالى

إِنِّي = بىگومان من

أَعُوذُ = خۆم دەپارىزم، پەنا دەگرم

بِكَ = بەتۆ

مِنَ الْخُبْثِ = لە شەياتىنە نىرىنە پىسەكان

وَالْخَبَائِثِ = وە شەياتىنە مىيىنە پىسەكان

فرموده‌ی نه‌م

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿مَنْ تَوَضَّأَ، فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ
حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ﴾ رواه مسلم

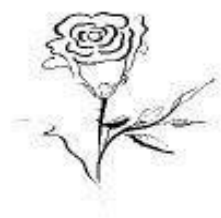
واتای فرموده‌ی هه‌ر که سیک ده‌ست‌نوژی هه‌لگرت،
به جوانترین و باشت‌ترین ده‌ست‌نوژی هه‌لگرتن، تاوانه‌کانی
ده‌روات و ده‌رده‌چیت له‌جه‌سته‌ی هه‌تا تاوانه‌کانی ده‌رده‌چیت
له‌ژی‌ر نینۆکه‌کانیشی ﴿

واتای وشه‌کان

مَنْ : هه‌ر که سیک

تَوَضَّأَ : ده‌ست‌نوژی هه‌لگرت

فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ : باشت‌ترین و جوانترین ده‌ست‌نوژی هه‌لگرتن،
به ده‌ست‌نوژی‌گرتن‌یکی چاک و ته‌واو

الْوَضُوءُ : دهستوێژ، الوضوء به فهتحةى واوهكه واتا ئاوى

دهست نوێژ

خَرَجَتْ : دهردهچیت ، دهپروات

خَطَايَاهُ : تاوانهكانى، ئەو هائه بو مَن دهگهڕێتهوه

مِنْ : له

جَسَدِهِ : جهستهى، هائهكه بو مَن دهگهڕێتهوه

حَتَّى : تاوهكوو

تَخْرُجَ : دهردهچیت و دهپروات (تاوانهكانى)

مِنْ : له

تَحْتَ : ژێر

أَظْفَارِهِ : نینۆكهكانى، ئەم هائه بو مَن دهگهڕێتهوه

فەرموودەى ھەوتەم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتاي فەرموودەى ئەلە ناوچوون و ئاگرى دۆزەخ بۆ ئەو
كەسانەى لە شۆرىنى پاژنە پىيان كەم و كورىان ھەيە

واتاي وشەكان

وَيْلٌ : دۆلىك لە دۆزەخ، لە ناوچوون

لِلْأَعْقَابِ : بۆ ئەو پاژنە پىيانەى (لەكاتى دەستىوێژ تەرىابن)
أَعْقَاب جەمەع و كۆى عَقَب يىھ عَقَب واتا پاژنە پى ، وە كۆتايى
ھەر شتىك پى دەوترىت عَقَب

مِنْ : لە

النَّارِ : ئاگر

❁ تەواوی فەرموودهکە

عَنْ سَالِمِ مَوْلَى شَدَّادٍ، قَالَ دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ تُوفِّيَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، فَدَخَلَ عَبْدُ
الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، فَتَوَضَّأَ عِنْدَهَا، فَقَالَتْ: يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ،
أَسْبِغِ الْوُضُوءَ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَقُولُ ﴿وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ﴾ ❁

واتاکە: لە سالمی مەولای شەددادەو، فەرموویەتی چوو مە
لای دایە عایشە ی خێزانی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لەو
پۆژە ی سەعدی کۆری ئەبی وەقاص وەفاتی کرد، جا عبد
الرحمن ی کۆری ئەبو بە کری صدیق هاتە لای دایە عایشە،
جا عبد الرحمن دەستنوێژی هەلگرت لە لای دایە عایشە، دایە
عایشە فەرمووی دەست نوێژ تەواو و چاک هەلگرە، بێگومان
من گویم لە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرموو
﴿دۆلیک لە دۆزەخ بوو ئەو کەسانە یە لە شۆرینی پاژنە پێیان کەم
و کۆریان هەیه﴾ ❁

الْوَضُوءُ : ئاوی دهستنوئژ (به فهتجی واو)

الْوَضُوءُ : کرداری دهستنوئژ (به ضه ممی واو)

تَبْلُغٌ وَيَبْلُغُ لَهُمْ فَهَرْمُودِدِيَّةٌ دَايَةً وَاتَّيَانُ هَيْهَ ، وَشَيْ
الْحَلِيَّةُ مَيْنَهْ بَوِيه تَبْلُغٌ بَه كَار هِيَنَرَاوَه ، وَه وَشَيْ الْوَضُوءُ
نَيْرِنَهْ بَوِيه يَبْلُغٌ بَه كَار هِيَنَرَاوَه

فهرموده‌ی نۆیه‌م

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ﴾^١ رواه الترمذي

واتای فهرموده‌که ﴿بِیْگومان یه که م شتیک به نده لیپرسینه وهی لی بکریت ده باره‌ی له رۆژی قیامت دا له کرده وهیدا نوێژه که یه تی، ئە گهر نوێژه که ی باشبوو "به پیک و پیک کی کردبوونی" ئە وه سه ره که وتوو و رزگار بووه، وه ئە گهر نوێژه که ی خراب بوو به پیک و پیک نه یکردبوو ئە وه به تبه خت بووه و زهره ر مه ندبووه﴾

واتای وشه‌کان

إِنَّ : بیگومان

أَوَّلَ مَا : یه که م شتیک

^١ ئە م فهرموده‌یه زانایان جیاوازن له سه حیحی و سه عیفی یه که ی دا

يُحَاسِبُ بِهِ : لیپرسینه وهی له سه ر بکریت، هائه که بو ما
ده که ریته وه

الْعَبْدُ : بهنده

يَوْمَ الْقِيَامَةِ : له رۆژی قیامت

مِنْ عَمَلِهِ : له کرده وهیدا

صَلَاتُهُ : نوێژه که یه تی

فَإِنْ : جا ئه گهر

صَلَحَتْ : نوێژه کانی باشبوو، به ته واوی کردبوونی

فَقَدْ : ئه وه بیگومان

أَفْلَحَ : سه رکه وتوو بووه و سه رفراز بووه

وَأَنْجَحَ : وه نه جاتی بووه ، پرزگاریبووه

وَأِنْ : وه ئه گهر

فَسَدَتْ : نوێژه که ی خراب بوو، به ته واوی نه یکردبوون

فَقَدْ : ئه وه بیگومان

خَابَ : به دبه خت بووه، بیبشهش کراوه له سه رفرازی و

سه رکه وتن، زهره ر مه ندبووه

وَحَسِرَ : وه زهره ر مه ند بووه، خه ساره تمه ند بووه، له ده ستی

داوه

فهرموده‌ی دهم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ^۲ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ﴾ رواه مسلم

واتای فهرموده‌ی هه ر که سیک نوژی به یانی کرد،
ئه وه ئه وه که سه له ژیر پاراستنی و سپارده‌ی الله تعالی دایه (له
دونیا و قیامهت دا)

واتای وشه‌کان

مَنْ : هه ر که سیک

صَلَّى الصُّبْحَ : نوژی به یانی کرد

فَهُوَ : ئه وه که سه

فِي ذِمَّةِ اللَّهِ : له پاراستنی الله یه

ذِمَّةٌ : په یمان، پاراستن، ئه ستۆ

^۲ صَلَّى الصُّبْحَ : هه ندیک له زانایان پێیان وایه ئه وه که سه له ژیر پاراستن و په یمانی
الله تعالی یه ئه گه ر نوژی به یانی به جه ماعهت کردبیت، به لام له وته ی راستر گرنه
ئه وه یه نوژی به یانی کردبیت، ئه وه ش ظاهری فهرموده که یه

فهرموودهی یازدهم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿بَشِّرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلُمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ النَّامِ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ﴾^٣ رواه الترمذي و أبو داود و ابن ماجه، وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ هَذَا

حَدِيثٌ غَرِيبٌ

واتای فهرموودهی ﴿موژده بدهن بهو که سانهی زۆر

ههنگاو دهنین له تاریکیه کانی شهودا به رهو مزگه وته کان، به

نوور و پرووناکیه کی ته و او له رۆژی قیامه تدا﴾

واتا: ئەوانەى کە بە تاریکی دەچن بو مزگه وته کان له رۆژی

قیامهت پرووناکیه کی ته و او یان پێده درێت له لایه ن الله تعالى

یه وه، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى {نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ

رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} [سورة التحريم: ٨]

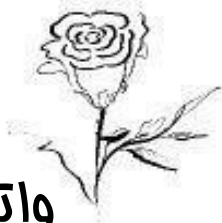
^٣ ئەلبانی ئەم فهرموودهیهی به سه حیح داناوه، به لام له راستی دا

فهرموودهیه کی سه عیف و لاوازه وهک پێشه و عوقه یلی و ابن الجوزي و أبو علي

الحارث الحسني و سليمان بن ناصر العلوان و زۆری تریش باسیان کردووه

وَقَالَ الدَّارِقُطْنِيُّ: تَفَرَّدَ بِهِ إِسْمَاعِيلُ أَبُو سُلَيْمَانَ الْكَحَّالُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ أَوْسٍ

واتای وشهکان

بَشَر : موژده بده، مه به ست تیدا جه معه واتا موژده بدهن

المَشَّائِينَ : به و که سانه ی هه نگاوی زوور ده نی، المَشَّائِينَ
جه مع و کوو المَشَّاء یه به واتای زور رویشتن دیت

في الظُّلَم : له تاریکیه کانی شه ودا، الظُّلَم جه مع و کوو ظُلْمَة
یه، ظُلْمَة به واتای تاریکی دیت

إلى : بۆ لای

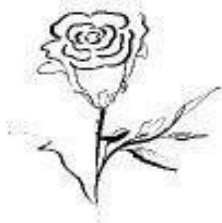
المَسَاجِد : مزگه وته کان، المساجد جه مع و کوو مَسْجِد ه واتا
مزگه وت ، به واتای شوینی سه جده بردنیش دیت

بالنُّور : به نوور و پرووناکی

التَّام : ته واو

يَوْمَ الْقِيَامَةِ : له پروژی قیامه ت

فرموده‌ی دوازدهم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿إِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ أَجْرًا فِي الصَّلَاةِ أَبْعَدُهُمْ إِلَيْهَا مَمْشًى

فَأَبْعَدُهُمْ﴾ رواه مسلم

واتای فرموده‌ی بیگومان گه‌وره‌ترینی خه‌لکی له‌ئه‌جر و پاداشت له‌نوێژدا دوورترینیانه له‌نیوان و ماوه‌ی رۆیشتنیان بۆ نوێژی مزگه‌وت پاشان دوورترینیانه ﴿

واتای وشه‌کان

إِنَّ : بیگومان

أَكْثَرُ : گه‌وره‌ترینی

النَّاسِ : خه‌لکی

أَجْرًا : له‌ئه‌جر پاداشت

الصَّلَاةِ : نوێژ

أَبْعَدُهُمْ : دوورترینیانه، وشه‌ی هُم ده‌گه‌رێته‌وه بۆ النَّاسِ

مَمْشًى : شوینی رۆیشتن، مَمْشًى اسم مکان ه

فَأَبْعَدُهُمْ : پاشان دوورترینیانه، ئه‌و فائه‌ لێ‌رده‌ا به‌واتای ثُمَّ

دی‌ت، ثُمَّ واتا له‌پاشان، وشه‌ی هُم ده‌گه‌رێته‌وه بۆ النَّاسِ

فرموده‌ی سیزدهم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ، فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ

صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ، فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ﴾ رواه مسلم

واتای فرموده‌ی سیزدهم ﴿هر که سبک‌نویزی عیشای کرد به کومه‌ل، وه که نه‌وه وایه نی‌وه‌ی شه‌وه که هه‌ستابیت شه‌ونویزی کردبیت، وه هه‌رکه سبک‌نویزی به‌یانی کرد به کومه‌ل، وه که نه‌وه وایه هه‌موو شه‌وه که شه‌ونویزی کردبیت﴾

واتای وشه‌کان

مَنْ : هه‌ر که سبک

صَلَّى الْعِشَاءَ : نویزی عیشای کرد

صَلَّى : نویزی کرد

فِي جَمَاعَةٍ : به‌کومه‌ل

فَكَأَنَّمَا : وه‌کو نه‌وه وایه

قَامَ : هه ستاييت (وه ستاييت بو شه ونويتر كردن)

نِصْفَ : نيوه ي

اللَّيْلِ : شه وه كه

وَمَنْ : وه هه ر كه سيك

صَلَّى الصُّبْحَ : نويتر ي به ياني كرد

فِي جَمَاعَةٍ : به جه ماعه ت

فَكَانَ : وه كو ئه وه وايه

صَلَّى اللَّيْلِ كُلَّهُ : ته واوي شه وه كه نويتر ي كرد ييت

كُلَّهُ : هه مووي، هه موو شه وه كه، ئه و هائه ده گه ر يته وه بو
اللَّيْلِ

فەرموودەى ھواردەم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَأَكْثَرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ﴾ رواه أبو داود

واتای فەرموودەى ھواردەم: ﴿بِیڭومان لە باشتەرىنى پۆژه کانتان پۆژى ھەینیە، زۆر سەلاواتم لە سەربەدەن تێیدا، چونکە بیڭومان سەلاواتە کانتان نیشانم دەدریت و نمایش دەکەیت لە سەرم﴾

واتای وشەکان

إِنَّ : بیڭومان

مِنْ : لە

أَفْضَلِ : باشتەرىنى، شکۆدارترینى

أَيَّامِكُمْ : پۆژه کانتان (أَيَّام) جەمەع و کۆى (يَوْم) لە واتا پۆژ

يَوْمَ الْجُمُعَةِ : پۆژى ھەینیە

فَأَكْثَرُوا : جا زۆر بدهن

عليّ : له سه رم

الصَّلَاةُ : سه لاوات

فيه : تيايدا، له رۆژی ههینی دا، ئەو هائه بۆ یۆم الجمعة ده گه ریتته وه

فإنَّ : جا بیگومان

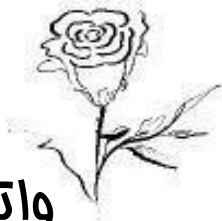
صَلَاتُكُمْ : سه لاواته کانتان

مَعْرُوضَةٌ : پيشان ده دریت، نمایش ده کریت

عليّ : له سه رم

ئهم فه رموودهیه لاوازه له سه ر سه له وات دان له شه و و
 رۆژی ههینی دا ههروهک أبو حاتم الرازي و ابن عدي والبيهقي و
 خالد الحايك و أبو علي الحارث الحسني و سليمان بن ناصر
 العلوان و چه ندين زانای تر فه رموویانه، به لکو سه له وات
 له هه موو کاتیکی دا کاریکی چاکه و خیریکی گه ورهیه، ههروهک
 پیغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم فه رموویه تی { مَنْ صَلَّی عَلَیْ
 وَاحِدَةً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ عَشْرًا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [٤٠٨]

واتای فهرمووده که ﴿ هه رکه سیک یه ک صه له واتم له سه ر
لیدات نه و الله تعالی ده صه له واتی له سه ر لی ده دات ﴾

به لام سه له وات دان له شه و و رۆژی هه ینی دا کرده وهی
سه له فی له سه ره و کاریکی چاکه و نه نجامی بدهن

قال الإمام الشافعي رحمه الله

(وَأَحِبُّ كَثْرَةَ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي كُلِّ
حَالٍ، وَأَنَا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَلَيْلَتِهَا أَشَدُّ اسْتِحْبَابًا) كتاب الأم
للشافعي

پیشه و شافعی فهرموویه تی (هه زده که م صه له وات لی بدهم
له سه ر پیغه مبه ر صلی الله علیه و سلم له هه موو کاتی کدا، وه
له رۆژی هه ینی و له شه وه که ی دا زۆر زیاتر هه زم پییه تی و پییم
خۆشه صه له وات لی بدهم)

فەرموودەى باز دەم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ؛ فِيهِ خُلِقَ آدَمُ،
وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا﴾ رواه مسلم

واتای فەرموودەى : باشتىن پۆژىك كە خۆرى بەسەر دا
هەڵاتوو هە پۆژى هەینیە، تیايدا (لە پۆژى هەینی دا) ئادەم
دروستکراوه، وه تیايدا خراووته به هەشت، وه تیايدا
له به هەشت هینراووته دەرو دەرکراوه ﴿

واتای وشەکان

خَيْرٌ : باشتىن

يَوْمٍ : پۆژىك

طَلَعَتْ : هەڵاتوو، دەرکەوتوو

عَلَيْهِ : لەسەرى دا، ئەم هائە بۆ يَوْمٍ دەگەرێتهوه

الشَّمْسُ : خۆر

يَوْمُ الْجُمُعَةِ : رۆژی ههینییه

فِيهِ : تیایدا، له رۆژی ههینی دا

خُلِقَ آدَمُ : دروستکراوه ئادهم علیه السلام

وَفِيهِ : وه تیایدا، وه له ناو رۆژی ههینی دا

أَدْخَلَ : خراوه ته ناو

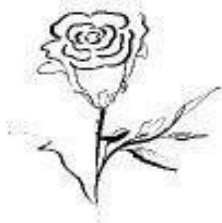
الْجَنَّةَ : به ههشت

وَفِيهِ : وه تیایدا ، له رۆژی ههینی دا

أَخْرَجَ : هینراوه ته دهر، دهرکراوه

مِنْهَا : له به ههشت (هَا) بۆ به ههشت ده گه پێته وه

فرموده‌ی شازدهم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، وَيَتَتَعَتُعُ فِيهِ، وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فرموده‌ی شازده‌دهم ﴿کەسی شارەزاو لیها توو بە خویندەنەوێ قورئان لەگەڵ مەلاییکەتە بەرپرزو گوێرایە لە کانه (لە پله و گەورەیی دا)، وە ئەو کە سەهێ قورئان دەخوینێتەو، دەمی تەتە لە دەکات و دووبارە دەکاتەو، وە ئەو کە سەهێ لە سەری قورس و گرانه ئەو دوو پاداشتی بۆ هەیه﴾

واتای وشەکان

الْمَاهِرُ : لیها توو، شارەزا ، لیزان

بِالْقُرْآنِ : بە قورئان، بە خویندەنەوێ قورئان

مَعَ : لەگەڵ

السَّفَرَةِ : مەلاییکەتەکان، السَّفَرَةِ جەمەع و کۆی سافر ییە

الْكَرَام : به‌پژده‌كان، الْكَرَام جه‌مع و كۆي گريم ييه

الْبَرَّة : گوپرايه‌له‌كان، الْبَرَّة جه‌مع و كۆي بار ييه

وَالَّذِي : وه ئه‌و كه‌سه‌ی

يَقْرَأ : ده‌خوینیتته‌وه

الْقُرْآن : قورئان ، كلام الله ، قسه‌ی الله ، په‌رتووکی الله تعالى

وَيَتَتَعَتَّعُ : ته‌ته‌له‌ ده‌کات، پرته‌ پرتی ده‌کات، دووباره‌ی ده‌کاته‌وه

فِيهِ : تییدا، له‌ خویندنه‌وه‌ی دا

وَهُوَ : وه ئه‌و كه‌سه‌

عَلَيْهِ : له‌سه‌ری

شَاقٌّ : زه‌حمه‌ته‌

لَهُ : بۆی هه‌یه‌

أَجْرَان : دوو پاداشت، دوو ئه‌جر (پاداشتی خوینده‌وه‌كه‌ و پاداشتی ئه‌و زه‌حمه‌تی و ناره‌حه‌تییه‌ی كه‌ به‌ چاکی نازانی‌ت بیخوینیتته‌وه‌)^٤

^٤ ئاگادارب‌ن و‌ا تيمه‌گه‌ن ئه‌وه‌ی نازانی‌ت قورئان بخوینیتته‌وه‌ و له‌سه‌ری قورس و گرانه‌ پله‌ و پایه‌ و پاداشتی زیاتره‌ له‌و كه‌سه‌ی به‌جوانترین و شاره‌زاترین شیوه‌ قورئان ده‌خوینیتته‌وه‌، به‌لكو ئه‌وه‌ی شاره‌زایه‌ به‌خوینده‌وه‌ی قورئان له‌ پله‌و پایه‌دا له‌گه‌ل مه‌لائیکه‌ته‌ به‌پرز و گوپرايه‌له‌كانه‌

فەرمودهی هه‌فرده‌م

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فەرموده‌ده‌که : مه‌لایکه‌ته‌که‌کان ناچنه‌ناو مالیکه‌وه
سه‌گی‌ک یان وینه‌یه‌کی تییدا‌بی‌ت

واتای وشه‌کان

لَا تَدْخُلُ : ناچنه‌ناو

الْمَلَائِكَةُ : مه‌لایکه‌ته‌که‌کان، الْمَلَائِكَةُ جه‌مع و کۆی مَلَك ییه

بَيْتًا : مالیک

فِيهِ : تییدا‌بی‌ت ئه‌و ماله‌، ئه‌و هائه‌بو بێت ده‌که‌رپته‌وه

كَلْبٌ : سه‌گ

صُورَةٌ : وینه

دوو ږوونکړدنه وه

۱- مه لائیکه تی په حمه ت و خیر و خوشی ناچن بو هه موو
شوینیک ، به لام نه و مه لائیکه تانه ی کړده وهی به شه ره کان
دهنوسن ده چنه هه موو شوین و جیگایه ک

۲- وینه ی روح له بهر دروست نییه به ماله وه هه لی واسیت جا
مرؤف بیت یان بالنده بیت یان ئاژه له کانی تر ، به لام چیا ،
روبار ، گول ، مزگه وت دروستن

فرموده‌ی هزدهم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنْ

الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ﴾ رواه مُسْلِم

واتای فرموده‌ی هزدهم ﴿ماله کانتان مه کهن به گورستان،

بیگومان شهیتان راده کات لهو ماله‌ی که سورته‌ی به قهره‌ی تیدا
ده خویندریته وه﴾

واتای وشه‌کان

لَا تَجْعَلُوا : مه یگیرن ، مه یکه‌ن

بُيُوتَكُمْ : ماله کانتان، بُیُوت جه مع و کو‌ی بی‌ت ییه

مَقَابِرَ : گورستانه‌کان، مَقَابِر جه مع و کو‌ی مَقْبَرَة یه، مَقْبَرَة
به سی شیوه ده خویندریته وه مَقْبَرَة، مَقْبَرَة، مَقْبَرَة

إِنَّ الشَّيْطَانَ : بیگومان شهیتان

يَنْفِرُ : رانه کات ، هه‌ل‌دیت

مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي : لهو ماله‌ی

تُقْرَأُ : ده خویندری

فِيهِ : تیدا (لهو ماله‌ی) دا

سُورَةُ الْبَقَرَةِ : سورته‌ی به قهره

فەرموودەى نۆز دەم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتاي فەرموودەى **﴿مَرْءٌ مَعَ مَنْ أَحَبَّ﴾** مەرۆف لە قىامەت دا لە گەڵ ئەو
كەسە كۆدەكرێتەو وە حەشر دەكرێت كە لە دۇنيادا خۆشى
ويستوو

واتاي وشەكان

الْمَرْءُ : مەرۆف

مَعَ : لە گەڵ

مَنْ : ئەو كەسەيە (لە قىامەت) دا

أَحَبَّ : خۆشى ويستوو

✉ جا بۆيە ئاگاداربەن و بزانبەن كۆش دەوێت ئەگەر جۆلەكەو
گاوپ و عەلمانى و طاغوتەكانتان خۆش دەوێن ئەو مۆژدەتان لى بێت
لە گەڵ وان دا بۆ دۆزەخ دەنێردرێن، اللّهُ تَعَالَى لە خۆشەويستى ئەو
كافرانە بمان پارێزێت

فرموده‌ی بیستم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿يَا غُلَامُ، سَمِّ اللَّهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فرموده‌ی
به دهستی راست بخو، وه له پيشه خوته وه بخو

واتای وشه‌كان

يَا : ئه‌ی

غُلَامُ : منال (ناوه بو منالێکی له دایک بوو تا بالغ ده‌بیت)

سَمِّ اللَّهَ : بسم الله بکه، ناوی الله تعالى بهینه

كُلْ : بخو

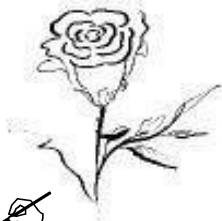
بِيَمِينِكَ : به راسته‌ت ، به دهستی راست

وَكُلْ : وه بخو

مِمَّا : له وه‌ی

يَلِيكَ = له لای خوته، له پيش خوته

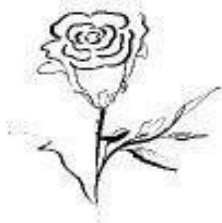
سۆی رۆون کردنهوه

۱ — نهوهوی دهلیت به کوودهنگی هه موو زانیان بسم الله کردن له پيش نان خواردن سوننه ته، به لام وانییه به لکو کومه لیک له زانیان دهفه رموون واجبه، وه پيشهوا شافعی له کتابی (الأم و الرسالة) دا دهفه رمویت واجبه بسم الله بکريت

۲ — واجبه به دهستی راستت بخوی چونکه پیغه مبهه ر صلی الله علیه و سلم فه رمانی کردووه له م فه رموودهیه و له فه رموودهیه کی تری سه حیح دا (أَنَّ رَجُلًا أَكَلَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشِمَالِهِ، فَقَالَ: كُلْ بِيَمِينِكَ، قَالَ: لَا أَسْتَطِيعُ. قَالَ: لَا اسْتَطَعْتَ، مَا مَنَعَهُ إِلَّا الْكِبَرُ) رواه مسلم،،، وه پیغه مبهه ر صلی الله علیه و سلم قه دهغه ی کردووه به دهستی چه پ بخوین چونکه شهیتان به دهستی چه پی ده خوات، هه روهك فه رموویه تی (لَا تَأْكُلُوا بِالشِّمَالِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِالشِّمَالِ) رواه مسلم

۳ — پیغه مبهه ر صلی الله علیه و سلم فه رمانی کردووه که له پيشه وهی خوت بخوی بویه پيشهوا شافعی دهفه رمویت نه گهر که سیك له پيشه وهی خوی نه یخوارد وه ئاگاداریش بیت که پیغه مبهه ر صلی الله علیه و سلم باسی کردووه نه وه سه رپیچی کردووه و تاوانباره (وتعقبه تاج الدين السبكي في شرحه بأن الشافعي نص في غير موضع على أن من أكل مما لا يليه علما بالنهي كان عاصيا أثما) فتح الباري لابن حجر

فەرمودەى بیست و یەكەم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿الْإِسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أَذِنَ لَكَ وَإِلَّا فَارْجِعْ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فەرمودەى : داواى مۆلەت کردن و ئیزن وەرگرتن
سێ جارە، ئەگەر ئیزندرایت، وە ئەگەر نا بگەرێت

واتا: مۆلەت وەرگرتن بۆ لەدەرگادان سێ جارە ئەگەر مۆلەتیان
دايت بچیتە ژوورە وە ئەو باشە ئەگەر نا بگەرێت

واتای وشەکان

الْإِسْتِئْذَانُ : داواى مۆلەتکردن، داواى ئیزن وەرگرتن

ثَلَاثٌ : سێ جارە

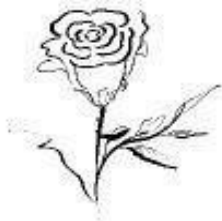
فَإِنْ : جا ئەگەر

أَذِنَ لَكَ : ئیزندرا بۆت، مۆلەتدرا بۆت، ئیزندرايت

وَإِلَّا : وە ئەگەر نا

ارْجِعْ : بگەرێت

فرموده‌ی بیست و دوهم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ،
وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فرموده‌ی بیست و دوهم ﴿که کسی سوار (نه وهی سوار) شتیک
بووه جا و شتریت، نه سپ بیت، گویدریژ بیت، ، سه یاره بیت...)
سه لام ده کات له و که سهی به پییان ده پروات، ، وه نه و که سهی
به پییان ده پروات سه لام ده کات له و که سهی دانیش تووه، ، وه
نه و که سانهی که من (بو نمونه ۲ که س یان ۳ که سن) سه لام
ده که ن له که سانی زورتر له خو یان﴾

واتای وشه‌کان

يُسَلِّمُ = سه لام ده کات

الرَّاكِبُ = سوار، سوارچاک،

عَلَى = له سه ر

الْمَاشِي = پیاده، نه و که سهی به پییان ده پروات

والماشي على القاعد = وه نهو كه سهى به پيان دهروات سه لام
دهكات له كه سهى دانىشتوو

القاعد = دانىشتوو

والقليل على الكثير = خه لكى كه م سه لام له خه لكى زور دهكات

القليل = كه م

الكثير = زور

فهرموده‌ی بیست و نهم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿نَضَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مِنْهَا شَيْئًا فَبَلَغَهُ كَمَا سَمِعَ، فَرُبَّ

مُبَلِّغٍ أَوْعَى مِنْ سَامِعٍ﴾ رواه الترمذي، حديث صحيح

واتای فهرموده‌ی ﴿اللَّهُ تَعَالَى رُووی که سیِّک پُوشَن
وجوان بکات، له ئیمه‌ی بیست شتیک (فهرموده‌ییک) جا
شته که (فهرموده‌ی) ی بگه‌یه‌نیّت وه‌کوو ئه‌وه‌ی بیستویه‌تی،
جا زۆرجار ئه‌و که سه‌ی شته‌که‌ی پی‌ی گه‌یه‌نراوه‌ شاره‌زاتره‌ و
باشتر تیده‌گات له‌و که سه‌ی گوئی لیبووه‌ و ده‌یگه‌یه‌نیّت ﴿

واتای وشه‌کان

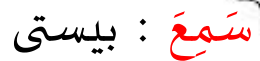
نَضَرَ : گه‌شاوه ، جوان بوو

نَضَرَ اللَّهُ : ئه‌مه‌ دوعایه‌ واتا اللَّهُ تَعَالَى جوان و گه‌شاوه‌و

دره‌وشاوه‌ی بکات

امْرَأً : که‌سیِّک (رووی که‌سیِّک)

مِنَّا : لَهُ نَيْمُهُ

شیئاً : شتیک (فہرموودہیہک)

فَبَلَّغْهُ : جائے و شتہی گہ یاندووه، ھه وائی داوہ بہم شتہ، ئوہو ھائہ دہ گہ پیتہ وہ بو شینا

گَمَا : وہ کوو ئه وهی

سَمْعَ : بیستویہ تی (وہک خوئی بی زیاد و کہم)

فَرْبَ مُبَلِّغٍ: جا زۆر هه‌وآڵ پێدراو ، زۆر پێگه‌یه‌نراو

رُبَّ : حەرفى جەرە بۆكەمىيەتى و زۆرىيەتى بەكار دىت ، رُبَّ شازدە لوغە و خويندەنەھى تىدايە وەكوو ابن ھشام واى وتووہ لە كتابى موغنى ، رُبَّ، رُبَّ، رُبَّ، رُبَّ، رُبَّة

مُبلَغ : ئاگادارکراو، هه‌واڤ پَڊراو، پَڭگه‌یه‌نراو، ئه‌و که‌سه‌ی شته‌که‌ی پَڭ ئه‌گات

أَوْعَى : شارەزاترە، زەرەکتەر، باشتەر تیڤدەگات

مِنْ سَامِعٍ : له بیسەر، له و که سه ی بیستویه تی

فهرموده‌ی بیست و چهارم

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ **﴿سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: الصَّلَاةُ عَلَى وَقْتِهَا﴾** قَالَ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: ثُمَّ بِرُّ الْوَالِدَيْنِ " قَالَ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ **﴿مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ﴾**

واتای فهرموده‌ی ۲۴ ﴿له عبد الله ی کوری مسعوده وه رضي الله عنه فهرموویه تی: پرسیارم له پیغه مبه ر کرد صلی الله علیه وَسَلَّمَ، چ کرده وهیه ک خوشه ویستترینه له لای الله؟ فهرمووی: نویژ له کاتی خویدا، وتی: نهی پاشان چی؟ فهرمووی: چاکه که کردن له گه‌ل دایک و باوک، وتی: نهی پاشان چی؟ فهرمووی: جهاد و تیکووشان له پیناو الله تعالی﴾

واتای و شه‌کان

سَأَلْتُ : پرسیارم کرد

أَيُّ الْعَمَلِ : چ کرده وهیه ک، کام کرده وه

أَحَبُّ : خوشه ويسترينه

إِلَى اللَّهِ : له لای الله تعالى

الصَّلَاةُ : نوڙ

عَلَى وَقْتِهَا : له کاتی خویدا (ها) ده گه ریته وه بۆ (الصلاة)

بِرُّ الْوَالِدَيْنِ : چاکه کردن له گه ل دایک و باوک

الْجِهَادُ : تیکووشان

فِي سَبِيلِ اللَّهِ : له پیناو الله تعالى

فرموده‌ی بیست و پنجم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿حُرِّمَ لِبَاسُ الْحَرِيرِ، وَالذَّهَبُ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي، وَأُحِلَّ
لِنِثَائِهِمْ﴾ رواه الترمذي

واتای فرموده‌ی ﴿حُرِّمَ لِبَاسُ الْحَرِيرِ، وَالذَّهَبُ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي، وَأُحِلَّ لِنِثَائِهِمْ﴾
 ئاوریشم، وه چه‌پامکراوه زیږ له‌سه‌ر پیاوان و نږینه‌کانی
 ئوممه‌ته‌که‌م، وه چه‌لاټکراوه (ئاوریشم و زیږ) له‌سه‌ر ئافره‌تان
 و میینه‌کانی ئوممه‌ته‌که‌م ﴿

واتای وشه‌کان

حُرِّمَ : چه‌پامکراوه، قه‌ده‌غه‌کراوه

لِبَاسُ : جل و به‌رگ، پۆشاک

الْحَرِيرِ : ئاوریشم

وَالذَّهَبُ : وه زیږ و ئالتون

عَلَى : له‌سه‌ر

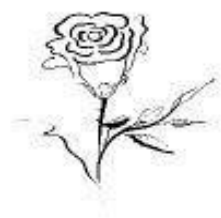

ذُكُور : نېړينه کانی، پیاوani، بچووک و گه وره ده گرېته وه

أُمِّي : ئوممه ته که م

وَأَحِلَّ : حه لالکراوه، رېپېدراوه (به خووه کردنی زیړ و له بهر
کردنی جلی حه ریر و ئاوریشم)

لِإِنَّا بِهِمْ : بو میینه کانیان، بو ئافره تانیان، بو میینه کانی
ئومه تم، وشه ی هم ده گه رېته وه بو أُمِّي

فرمودهی بیست و نهم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فرموده‌ی بیگومان له باشتَرینه کانتان
چاکترینتانه له ره‌وشت و ئادابه‌کان دا

واتای وشه‌کان

إِنَّ : بیگومان، به‌راستی

مِنْ : له

خيارِكُمْ : باشتَرینه کانتان، خیارِ جه‌مع و کۆی خیر ییه

أَحْسَنُكُمْ : چاکترین و باشتَرینتانه

أَخْلَاقًا : له ره‌وشت و ئادابه‌کان، أَخْلَاق جه‌مع و کۆی خُلُق ییه

فرموده‌ی بیست و هفتم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ

الْقَبْرُ، وَأَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ﴾ رواه مسلم

واتای فرموده‌ی من گه‌وره‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌مم له پوژی قیامت، وه یه‌که‌م که‌سم قه‌بری له‌سه‌ر شق ده‌بی‌ت و زین‌دوو ده‌کریمه‌وه، وه یه‌که‌م شه‌فاعه‌تکارم وه یه‌که‌م شه‌فاعه‌ت وهرگیراوم ﴿

واتای وشه‌کان

أنا : من

سَيِّدُ : گه‌وره ، گه‌وره‌ی قه‌ومیک

وَلَدٍ : کوپ، نه‌وه

آدَمَ : پیغه‌مبه‌ر ئاده‌م علیه‌السلام

يَوْمَ الْقِيَامَةِ : له پوژی قیامت

وَأَوَّلُ مَنْ : وه يه كه م كه سيك

يَنْشَقُّ : شه ق ده كرئ، له ت ده كرئ

عَنْهُ : بوئ، هائه كه بو مَن ده گه رپته وه

الْقَبْرِ : قه بر، گور

وَأَوَّلُ : وه يه كه م

شَافِعٍ : شه فاعه تكار، تكار

وَأَوَّلُ : وه يه كه م

مُشَقِّعٍ : شه فاعه ت قه بوولكراو، تكا وه رگيراو

فرموده‌ی بیست و هفتم

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ
وَوَلَدِهِ، وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فرموده‌ی
تاوه‌کوو خوشه‌ویستر ده‌بم له‌لای له‌دایک و باوکی و له‌کوړو
کچی و له‌هه‌موو خه‌لکی به‌گشتی

واتای وشه‌کان

لَا يُؤْمِنُ : بپروا ناهینیت

أَحَدُكُمْ : یه‌کیک له‌ئیوه

حَتَّى : هه‌تا، تاوه‌کوو

أَكُونَ : نه‌بم

أَحَبَّ : خوشه‌ویستر

إِلَيْهِ : له‌لای، نه‌و هائه‌بو أَحَدُكُمْ ده‌گه‌ریته‌وه

مِنْ : له

وَالِدِهِ : باوکی (مه به ست دایک و باوکه) هائه که ده گه ریته وه بو
أَحَدُكُمْ

وَوَلَدِهِ : وه کوپی (مه به ست کوپو کچه) هائه که ده گه ریته وه
بُو أَحَدُكُمْ

وَالنَّاسِ : خه لکی

أَجْمَعِينَ : به گشتی ، هه مووی

ده بیټ پیغه مبه رت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له هه موو که سییک
خوشتَر بوویت

فەرموودەى بیست و نۆیەم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَمَثَّلُ

بِي﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فەرموودەى بیست و نۆیەم هەر کە سێک منى بینى لە خەودا،

ئەو بەیگومان منى بینووە، بیگومان شەیتان ناتوانی خۆی

بینیتە سەر شیووە وینەى من ﴿

واتای وشەکان

مَنْ : هەر کە سێک

رَأَى : منى بینى

فِي : له

الْمَنَامِ : خەودا، لە کاتی خەودا

فَقَدْ : ئەو بەیگومان

رَأَى : منى بینووە (لە سەر شیووەى راستى)

إِنَّ : بیگومان

الشَّيْطَانَ : شەیتان

لَا يَتَمَثَّلُ بِي : ناشوبەى بە من ، ناتوانى بیتە سەر شیووەى من

بِي : بە من

فەرموودەى سېبەم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى﴾
رواه البخاري

واتاي فەرموودەى سېبەم ﴿هەموو ئوممەتە کەم دەچنە بەهەشتەو، مەگەر کەس ئیک نەیه ویت، وتیان: ئەی نێردراوی اللّە تەعالی کى نایە ویت بچیتە بەهەشتەو؟ فەرمووی: هەر کەس ئیک گۆراییە ئیم بکات و شوینم بکە ویت دەچیتە بەهەشتەو، وە هەر کەس ئیک سەرپێچیم بکات ئەو نە یوێستوو (بچیتە بەهەشتەو)﴾

واتای وشەکان

كُلُّ : هەموو

أُمَّتِي : ئوممەتە کەم

يَدْخُلُونَ : دەچنە ناو

الْجَنَّةُ : به هه شت

إِلَّا : جگه، بیجگه، مه گهر

مَنْ : که سیک

أَبِي : نه یویست، پشتی هه لکرد

قالوا : وتیان

يا رَسُولَ اللَّهِ : ئه ی نیردراوی الله

مَنْ : کئ

يَأْبَى : نایه ویت ، پشت هه لده کات

قال : فه رموو

مَنْ : هه ر که سیک

أَطَاعَنِي : گوپرایه لی کردم ، شوینم که وت

وَمَنْ : وه هه ر که سیک

عَصَانِي : سه ریچی کردم

فَقَدْ : ئه وه بیگومان

أَبَى : نه یویستووه، پشتی هه لکردووه (له وه ی بچیته

به هه شته وه)

فرموده‌ی سی ویه‌که‌م

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿لَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ، وَلَكِنْ أَخِي

وَصَاحِبِي﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فرموده‌ی ۵۰ ﴿ئه‌گەر هه‌لم‌بژاردبوایه‌ له ئوممه‌ته‌که‌م دۆستیکی زۆر خۆشه‌ویست – که‌ له‌ کاره‌کان دا پشتی پێ ببه‌سترابوایه‌ – ئه‌وه‌ ئه‌بوو به‌کری صدیقم هه‌لده‌بژارد، به‌لام ئه‌بوو به‌کری صدیق برامه‌ له‌ دین و دۆست و هاوه‌لمه‌﴾

﴿ئه‌و دۆسته‌ خۆشه‌ویسته‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه‌لب‌بژاردوه‌ ئه‌مه‌ ته‌نها الله‌ یه‌، گەر نا ئه‌بوو به‌کری صدیقی هه‌لده‌بژارد﴾

واتای وشهکان

لَوُ : ئەگەر

كُنْتُ مُتَّخِذًا : هه‌لمبژاردبوایه

مُتَّخِذًا : اسم فاعيله، له إِتَّخَذَ ، إِتَّخَذَ واتا هه‌لیبژارد، وه ته‌عه‌ددا ده‌کات بۆلای دوو مه‌فعولان یه‌کیان به‌هۆی چه‌رفی جه‌ره‌وه ده‌بیئت

مِنْ : له

أُمِّي : ئوممه‌ته‌که‌م

خَلِيلًا : دۆستیکی دڵسۆز، دۆستیکی خوشه‌وسست ، خلیل ئەو دۆسته خوشه‌ویسته‌یه که پێویستیت پێی ده‌بیئت و پشتی پێی ده‌به‌ستی له‌کاره‌کان دا

لَا تَتَّخِذْتُ : بێگومان هه‌لمده‌بژارد

أَبَا بَكْرٍ : ئەبوو به‌کری صدیق

لَكِنْ : به‌لام (ئەبوو به‌کری صدیق)

أَخِي : برامه (له‌ دین)

وَصَاحِبِي : هاوه‌لمه (له‌خۆشی و ناخۆشی و له‌سه‌فه‌رو نیشته‌جی دا)

فهرموده‌ی سی دوه‌م

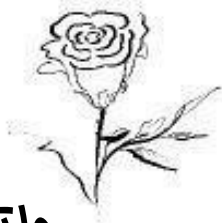
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ، وَأَشَدُّهُمْ فِي أَمْرِ اللَّهِ عُمَرُ،
وَأَصْدَقُهُمْ حَيَاءً عُثْمَانُ، وَأَعْلَمُهُمْ بِالْحَلَالِ وَالْحَرَامِ مُعَاذُ
بْنِ جَبَلٍ، وَأَفْرَضُهُمْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَأَقْرَبُهُمْ أَبِي، وَلِكُلِّ
أُمَّةٍ أَمِينٌ، وَأَمِينُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ﴾ رواه

الترمذي و غيره

واتای فهرموده‌ی سی دوه‌م ﴿به ره‌حمترینی ئوممه‌ته‌که‌م به
ئوممه‌ته‌که‌م نه‌بوو به‌کری صدیقه، به‌هیزترینیان له‌دینی الله
تعالی عومه‌ری کو‌ری خه‌تابه، شه‌رمترینیان عوئمانی کو‌ری
عه‌فانه، زانترینیان به‌ه‌لال و هه‌رام موعا‌دی کو‌ری
جه‌به‌له، زانترینیان به‌علم و زانستی میرات زه‌یدی کو‌ری
ثابیته، زانترینیان به‌خویندنه‌وه‌ی قورئان ئوبه‌ی کو‌ری
که‌عبه، وه‌بو هه‌موو ئوممه‌تیک نه‌مین و ده‌ست پاکیک هه‌یه،
وه‌نه‌مین و ده‌ست پاکي نه‌و ئوممه‌ته‌نه‌بوو عوبه‌یده‌ی کو‌ری
جه‌راحه﴾

واتای وشه‌کان

أَرْحَمُ : به‌ره‌حمت‌ترین، می‌هره‌بان‌ترینی

أُمَّتِي : ئوممه‌ته‌که‌م

بِأُمَّتِي : به ئوممه‌ته‌که‌م

أَبُو بَكْرٍ : ئه‌بوو به‌کری صدیقه (ناوی خوئی عبدالله‌یه)

وَأَشَدُّهُمْ : وه‌تون‌دترینیان، به‌هی‌زترینیان، به‌هی‌زترینی

ئوممه‌ته‌که‌م، هُم ده‌گه‌رپته‌وه بو اُمَّتِي

فِي أَمْرِ اللَّهِ : له‌فه‌رمانی الله، له‌دینی الله

عُمَرُ : عومه‌ری کورپی خه‌تابه

وَأَصْدَقُهُمْ : وه‌راست‌گوت‌ترینیان، راست‌گوت‌ترینی ئوممه‌ته‌که‌م، هُم

ده‌گه‌رپته‌وه بو اُمَّتِي

حَيَاءٌ : له‌شه‌رم و حه‌یادا

عُثْمَانُ : عوثماني کورپی عه‌فانه

وَأَعْلَمُهُمْ : وه‌زان‌ات‌ترینیان، زان‌ات‌ترینی ئوممه‌ته‌که‌م، هُم

ده‌گه‌رپته‌وه بو اُمَّتِي

بِالْحَلَالِ : به‌حه‌لال

وَالْحَرَامِ : وه‌به‌حه‌پام

مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ : موعاڭى كورى جەبەلە

وَأَفْرَضُهُمْ : وه مىرات زانترىيان، وه زاناترىيان بە علم و زانستى
مىرات، هُم ده گەرپتە وه بۆ أُمَّتِي

زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ : زەيدى كورى ثابىتە

وَأَقْرَبُهُمْ : وه خوڭنە وارتىريان، وه زاناترىيان بە خوڭندنە وهى
قورئان، هُم ده گەرپتە وه بۆ أُمَّتِي

أَبِيّ : ئوبەى كورى كەعبە

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ : بۆ هەموو ئوممەتتەك

أَمِينٌ : ئەمىنىك، دەستپاكيك (هەيە)

وَأَمِينُ هَذِهِ الْأُمَّةِ : وه ئەمىن و دەستپاكي ئەو ئوممەتە

أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ : ئەبو عوبەيدەى كورى جەرپاچە

ئەم فەرموودەيە ضەعیف و لاوازه، جگە لە برگەى كۆتايى
فەرموودەكە نەبىت

لەسەر ئەبوو عوبەيدەى كورى جەرپاچ

وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ { هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ
مِنْ حَدِيثِ قَتَادَةَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ رَوَاهُ أَبُو قِلَابَةَ، عَنْ
أَنْسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَالْمَشْهُورُ حَدِيثُ
أَبِي قِلَابَةَ }

قَالَ الْمُحَدِّثُ عَبْدُ اللَّهِ السَّعْدُ { هَذَا الْحَدِيثُ لَا شَكَّ أَنَّهُ حَدِيثٌ
مَعْلُولٌ لَا يَصِحُّ }

واتاكهى { ئەم فەرموودەيە گومانى تێدا نىە مەعلولە و صەحیح
نىە }

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ { لِكُلِّ أُمَّةٍ أَمِينٌ، وَأَمِينُ هَذِهِ
الْأُمَّةِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتاكهى { بۆ هەموو ئوممەتێک ئەمینێک هەیه، وه ئەمین و
دەستپاکى ئەو ئوممەتە ئەبوو عوبەیدەى کورێ جەرأحه }

فەرموودەى سى وسېيەم

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتاي فەرموودەى سى ھەركەسىك پۆژووی مانگی پەمەزانی گرت بە ئیمانەو و بە داواکردن و چاوەڕوانی ئەجر و پاداشتەو لە الله تعالى، ئەو لەو گوناح و تاوانانەى دەبووردی کە پێشە خۆی خستوو

واتای وشەکان

مَنْ : ھەركەسىك

صَامَ : بە پۆژووبوو، پۆژووی گرت

رَمَضَانَ : لە مانگی پەمەزان

إِيمَانًا : بە ئیمانەو، بە بەراست دانانەو (بەوێ پۆژووی پەمەزان فەرزە)

وَاحْتِسَابًا : وه به داواکردنی پاداشت له اللهیه وه، وه به

چاوهروانی پاداشته وه بوو له الله تعالى

غُفِرَ : بوردراوه

لَهُ : بۆی ، ئه وهائه بۆ مَنْ ده گهڕێته وه

مَا : ئه وهی

تَقَدَّمَ : پێشی خستووه

مِنْ : له

ذَنْبِهِ : گوناوه و تاوانی

فەرموودەى سى وەھوارەم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿سَبَقَ الْمُفْرِدُونَ﴾ قَالُوا: وَمَا الْمُفْرِدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟

قَالَ: الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ ﴿﴾ رواه مسلم

واتای فەرموودەى سى وەھوارەم : پێش کەوتن گۆشە گیرەکان، ھاوێلان
وتیان گۆشە گیران چۆنە ئەى نێردراوى الله تعالى، فەرمووی ئەو
پیاو و ئافرەتانەن زیکر و یادى الله زۆر دەکەن ﴿﴾

واتای وشەکان

سَبَقَ : پێشکەوت

الْمُفْرِدُونَ : گۆشە گیرەکان، تاکرەووەکان (ئەوانەى وازیان
لەخەڵکی هێناو لەبەر زیکر و عیبادەت)

قَالُوا : وتیان (صەحابەکان)

وَمَا الْمُفْرِدُونَ : گۆشە گیر و تاکرەووەکان چۆنە

يَا رَسُولَ اللَّهِ : ئەى نێردراوى الله تعالى

قَالَ : فەرمووی پیغهمبەر صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ

الذَّاكِرُونَ اللّٰهَ كَثِيرًا : ئەو پیاوانەى زیکر و یادی اللّٰه زۆر دەکەن

كَثِيرًا : زۆر

وَالذَّاكِرَاتُ : ئەو ئافرەتانەى زیکرو یادی اللّٰه زۆر دەکەن،

خۆى تەقەدیرەکەى وَالذَّاكِرَاتُ وه، ئەو هائەى وَالذَّاكِرَاتُ

دەگەرپـتەوه بوـۆ اللّٰه، بەلام هائەکە حەزفکراوه و پەش

کراوهتەوه

فرموده‌ی سی و بیستم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿لَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

وَأَتَى فَرْمُودَه‌کە ﴿رِقْتَان لَه‌یَه‌رکتری نه‌بیته‌وه، وه‌
حه‌سوودی به‌یه‌کتری مه‌به‌ن، وه‌ پشت له‌یه‌کتری مه‌که‌ن، وه‌
ببنه‌به‌نده‌ی الله‌ تعالی و برای یه‌کتری، وه‌ حه‌لال نیه‌ بو
مسوئلمان هه‌جری براکه‌ی بکات زیاتر له‌ سی رۆژان﴾

واتای و شه‌کان

لَا تَبَاغَضُوا : رِقْتَان لَه‌یَه‌کتری نه‌بیته‌وه

وَلَا تَحَاسَدُوا : حه‌سوودی به‌یه‌ک مه‌به‌ن

وَلَا تَدَابَرُوا : هه‌جری یه‌کتری مه‌که‌ن، پشت له‌یه‌کتری مه‌که‌ن

وَکُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا : ببنه‌به‌نده‌ی الله‌ و برای یه‌کتری

عِبَادَ اللَّهِ : به‌نده‌کانی الله، عِبَادَ جِه‌مَع و کۆی عِبْدِ ییه، عِبْد وَاِتا
به‌نده.

إِخْوَانًا : إِخْوَان جِه‌مَع و کۆی أَخ ییه، أَخ وَاِتا بَرَا، لَیْـره
مه‌به‌ستی برای دینییه

وَلَا یَحِلُّ : حه‌لال نیه

مُسْلِم : بۆ مسوْلمانیک

أَنْ یَهْجُرَ أَخَاهُ : برای مسوْلمانی هه‌جر بکات، پشت له‌برای
مسوْلمانی بکات

أَخَاهُ : بَرَاکهی، بَرَا مسوْلمانه‌که‌ی، هائه که ده‌که‌پِـته‌وه بۆ
مُسْلِم

فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ : سه‌رووی سیِ رۆژان

أَيَّامٍ : أَيَّام جِه‌مَع و کۆی یَوْم ییه وَاِتا رۆژ

° عِبْد زیاد له ۲۰ جِه‌مَع و کۆی هه‌یه، ئه‌مه‌ش هه‌ندیک له جِه‌مَع و

کۆیه‌کانیییه‌تی ۱- عِبْدُون، ۲- عَبِيدٌ، ۳- أَعْبُدُ، ۴- عِبَادٌ، ۵- عُبْدَانٌ، ۶-

عِبْدَانٌ، ۷- عِبْدَانٌ، ۸- مَعْبُدَةٌ، ۹- مَعَابِدُ، ۱۰- عِبْدَاءُ، ۱۱- عِبْدًا، ۱۲-

عُبْدٌ، ۱۳- عِبْدٌ، ۱۴- مَعْبُدَاءُ، ۱۵- عَبِيدُون

فەرموودەى سى وتەنەم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ؛ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا. وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ؛ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فەرموودەى سى پەيوەستەن بە راستگۆیەوه، بێگومان راستگۆی پێنمای کەرە بو کردەوهى چاک، وه کردەوهى چاک پێنمای کەرە بو چوونە بەهەشت، وه بەردەوام پیاو هەیه راست دەلیت و سووره لەسەر راستگۆی تا ئەوکاتەى دەنوسریت لەلای الله بە زۆر راستگۆیەکه، وه خۆتان بپاریزن لە درۆ کردن، بێگومان درۆکردن پێنمای کەرە بەرهو کردەوه خراپەکان، وه کردەوه خراپەکان پێنمای کەرە بو چوونە ناو ئاگر، وه پیاو هەیه بەردەوام درۆ دەکات و سووره لەسەر درۆ کردن تا ئەوکاتەى دەنوسریت لەلای الله تعالى بە زۆر درۆزنەکه

واتای وشه‌کان

عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ : په یوه ستبن به راست‌گوئیه وه، مولزه مبن به راست‌گوئی

فَإِنَّ الصِّدْقَ : چونکه بې‌گومان راست‌گوئی

يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ : رېښمایی که‌ره بۆ کرده‌وهی چاک، به‌رهو کرده‌وهی

چاکت ده‌بات

وَأَنَّ الْبِرَّ : وه بې‌گومان کرده‌وهی چاک، البر ناوېکی کۆکه‌ره‌وهیه بۆ

هه‌موو خه‌یر و چاکه‌یه‌ک

يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ : رېښمایی که‌ره بۆ به‌هه‌شت ، ده‌تبات به‌رهو به‌هه‌شت

وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ : وه به‌رده‌وام پیاو

يَصْدُقُ : راست ده‌لټ

وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ : وه سووره له‌سه‌ر راست‌گوئی، ئاره‌زووی

راست‌گوئی ده‌کات

حَتَّى يُكْتَبَ : تائه‌وکاته‌ی ده‌نووسرټ، تائه‌وکاته‌ی برپاری

له‌سه‌ر ده‌درټ

عِنْدَ اللَّهِ : له‌لای الله تعالی

صِدِّيقًا : به‌زور راست‌گوئی، صدیق له‌سه‌ر وه‌زنی فعیل ییه بۆ

موباله‌غه‌و زیاده‌ره‌وییه (بویه‌ش ده‌وترا ئه‌بوو به‌کری صدیق

چونکه زوؤور راست‌گوؤ بوو)

وَأَيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ : خۆتان بپاریزن له درۆ، وریابن له درۆکردن

فَإِنَّ الْكَذِبَ : چونکه بیگومان درۆ کردن

يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ : پێنمایی دهکات بۆ کردهوه خراپهکان،
دهتبات بهرهو کردهوه خراپهکان

وَأَنَّ الْفُجُورَ : وهبیگومان کردهوه خراپهکان، الْفُجُور ناویکی
کۆکه رهوهیه بۆ هه موو شهڕ و خراپهیه ک

يَهْدِي إِلَى النَّارِ : پێمایی که ره بۆ ئاگر، به رهو ئاگرت دهبات (بۆ
ناو ئاگری دۆزهخ)

وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ : بهردهوام پیاو

يَكْذِبُ : درۆ دهکات

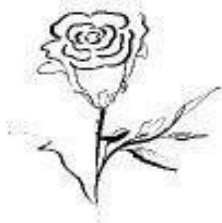
وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ : وه سووره له سهەر درۆکردن، ئارهزووی درۆ دهکات

حَتَّى يُكْتَبَ : تاوه کوو دهنوسریت، تاوه کوو برپاری له سهەر دهریت

عِنْدَ اللَّهِ : له لای الله تعالى

كَذَابًا : به زۆر درۆزن، گَذَاب له سهەر وهزنی فَعَّال ییه بۆ
موباله غه و زیاده رهوییه (سبحان الله گهر له لای خه لکی
به درۆزن ناسراو بی هه نده ناخۆش بی، ئه ی ئه گهر له لای الله
تعالى ناوت به درۆزن نوسرابیته ده بیته چه نده ناخۆش بیته)

فرموده‌ی سی و هفتم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فرموده‌ی سی و هفتم: هر که سیّک بروای به الله تعالی و به رۆژی دواپی هه‌یه با ئه‌زیه‌تی جیرانه‌که‌ی نه‌دات، وه هر که سیّک بروای به الله تعالی و رۆژی دواپی هه‌یه با رپرز بگریّت له میوانه‌که‌ی، وه هه‌ر که سیّک بروای به الله تعالی و رۆژی دواپی هه‌یه با خیر و چاکه بلّیت یان بیده‌نگ بیّت و قسه نه‌کات

واتای وشه‌کان

فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ : با ئه‌زیه‌تی جیرانه‌که‌ی نه‌دات

فَلَا يُؤْذِ : با ئه‌زیه‌ت نه‌دات

جَارُهُ : دراوسیکہی، جیرانہ کہی

فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ : با رېز بگريٽ له ميوانہ کہی

فَلْيُكْرِمْ : با رېز بگريٽ

ضَيْفَهُ : ميوانہ کہی

فَلْيَقُلْ خَيْرًا : با خير و چاکہ بليٽ

فَلْيَقُلْ : با بليٽ

خَيْرًا : چاکہ يہ ک، خيرِک، وتہ يہ کی چاک

أَوْ : يان

لِيَصْمُتْ : بيٺہنگ بيٽ

فرموده‌ی سی و هفتم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ، إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَيُقَالُ: هَذَا مَقْعَدُكَ. حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتای فرموده‌ی بیست و هفتم: ﴿بِیْگومان ئە گەر یه کێک له ئێوه مرد ئەوه شوینی خۆی نیشان دهدرێ هه‌موو به‌یانی و ئیواریه‌ک، ئە گەر مردوووه‌که ئەهلی به‌هه‌شت بوو ئەوه شوینه‌که‌ی خۆی نیشان دهدرێت له به‌هه‌شت، وه ئە گەر ئەهلی دۆزه‌خ بوو ئەوه شوینه‌که‌ی له دۆزه‌خ نیشان دهدرێ، جا ده‌وترێت ئەوه شوینه‌که‌ته تا ئەو کاته‌ی الله تعالی زیندووت ده‌کاته‌وه له پڕۆژی قیامه‌ت دا﴾

واتای وشه‌کان

﴿إِنَّ أَحَدَكُمْ﴾ : بی‌گومان یه‌کێک له‌ ئێوه

﴿إِذَا مَاتَ﴾ : ئە‌گەر مرد

عُرِضَ عَلَيْهِ : نیشانی دەرپت، نیشانی مردوو که دهری
هائه که بو مات ده گهرپته وه

مَقْعَدُهُ : شوینه که ی، شوینی دانیشتنی، هائه که ده گهرپته وه
بو مات

بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ : له به یانی و ئیواره

إِنْ كَانَ : ئە گهر مردوو که بوو

مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ : له دانیشتووی به ههشت، له ئە هلی به ههشت

وَإِنْ كَانَ : وه ئە گهر مردوو که بوو

مِنْ أَهْلِ النَّارِ : له دانیشتووی ئاگری دۆزهخ، له ئە هلی ئاگر

فَيُقَالُ : جا دهوترپت

هَذَا مَقْعَدُكَ : ئە وه شوینی تۆیه، ئە وه شوینی دانیشتنی تۆیه

حَتَّى : ههتا، تا ئە وکاته ی

يَبْعَثُكَ اللَّهُ : الله زیندووت دهکاته وه

يَبْعَثُكَ : زیندووت دهکاته وه

يَوْمَ الْقِيَامَةِ : رۆژی قیامهت

فەرمودەى سى ونۆيەم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْ نِفَاقٍ حَتَّى يَدْعَمَهَا، إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واتاي فەرمودەى چوار سيفەت ھەيە ھەر كەس يەك تەيدا بۆت ئەو دووروويكى تەواو، وە ھەر كەس يەك دانەيەك يان سيفەت يەك لەو چوار سيفاتەي تەيدا بۆت، ئەو بە شەيەك لە دووروويى و نىفاق تەيدا تەواو كاتەي وازى لىدە ھەيئەت، ئەگەر قسە بكات درۆ دەكات، وە ئەگەر پەيمان يەك بەستەت غەدر دەكات و ھەلەو ھەلەو شەيئەتەو، وە ئەگەر بەلەين بەدات سەرىچى دەكات، وە ئەگەر توشى كەشە و دەمە قالى بوو لە ھەق لا دەدات و قسەي خراپ دەكات

واتای وشه‌کان

أَرْبَعٌ : چوار (سیفه‌ت و ره‌وشت هه‌نه)

مَنْ كُنَّ فِيهِ : هه‌رکه‌سیک ئه‌و چواره‌ی تێدابوو

فِيهِ : ئه‌و هائه‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ مَنْ

كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا : ئه‌وه‌ دوورپوێکی ته‌واوه‌

وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ : وه‌ ئه‌گه‌ر كه‌سیك ره‌وشتیکی تێدابوو،

جه‌مع و کۆی خَلَّةٌ بریتییه‌ له‌ خِلال

مِنْهُمْ : له‌و چوار سیفه‌ت و ره‌وشته‌، هُنَّ ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ أَرْبَعٌ

كَانَتْ فِيهِ : ئه‌وه‌ تیا‌یه‌تی ئه‌و كه‌سه‌، ئه‌و هائه‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ مَنْ

خَلَّةٌ : سیفه‌تیک، ره‌وشتیک، خه‌سله‌تیک

مِنْ نِفَاقٍ : له‌ دوورپوویی

حَتَّى : هه‌تاوه‌کو

يَدْعَهَا : وازی لی ده‌هینی، تاوه‌کو وازی له‌م سیفه‌ته‌ ده‌هینی‌ت،

ئه‌و هائه‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ خَلَّةٌ

إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ : ئه‌گه‌ر قسه‌ی کرد درۆ ده‌کات

وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرٌ : ئەگەر پەیمانی بەست غەدر دەکات، پەیمان
هەڵدەوێت شەینێتەو، وازی لێ دەهێنێت، بۆ نمونە بەکەسیک
دەڵێت: (ئەگەر فلان کارم بۆ بکەیت من لێت خوش دەبم،
بەلام دواتریش لێ خوش نابێت)

وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ : ئەگەر بەلێنی دا سەرپێچی دەکات، جێ
بەجێ ناکات، دەشکێنێت

وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ : ئەگەر تووشی کێشە بوو لەحەق و راستی لا
دەدات (لێرە مەبەست لەوەیە ئەگەر تووشی ناکۆکی بوو جێو
دەدات و قسەى ناشرین و نابەجێ و بوختان دەکات)

فرموده‌ی جله‌یهم

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

﴿مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلٍ
يَدِهِ، وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ
يَدِهِ﴾ رواه البخاري

واتای فرموده‌ی ۵۴ هیچ یه کیّک خواردنیکی نه خواردوه
هه‌رگیز باشتريّت له‌وه‌ی ده‌یخوات له کارکردنی ده‌ستی خوئی،
وه بیگومان پیغه‌مبه‌ری الله داود علیه السلام، خواردنی کاری
ده‌ستی خوئی ده‌خوارد "که ئاسنگه‌ری بوو"

واتای وشه‌کان

مَا أَكَلَ : نه‌یخواردوه

أَحَدٌ : یه کیّک، که‌سیک

طَعَامًا : خواردنیکی

قَطُّ : هه‌رگیز

خَيْرًا : باشتەر

مَنْ أَنْ يَأْكُلَ : له وهی دهیخوات

مَنْ عَمَلٍ يَدِهِ : له کارکردنی دهستی خوئی

وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ : وه بیگومان پیغه مبهری الله

دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : داود علیه السلام

يَأْكُلُ : دهیخوارد

مَنْ عَمَلٍ يَدِهِ : له کارکردنی دهستی خوئی

سوپاس بو الله تعالى کو تایی هات له

٢/ذو القعدة/١٤٤٤ هـ

٢٠٢٣/٥/٢١ م

شهوی دووشه ممه

تعاویِ چل فرموده کان

بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ : شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ

خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ

إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسْ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ

اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَأَمُوتُ

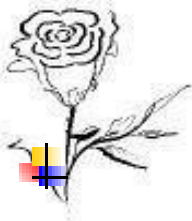
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ

مَنْ تَوَضَّأَ، فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ
حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ

وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ

تَبْلُغُ الْحِلْيَةَ مِنَ الْمُؤْمِنِ حَيْثُ يَبْلُغُ الْوُضُوءُ

إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ،
فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ
وَخَسِرَ

مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ

بَشِيرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلُمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ النَّامِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ

إِنَّ أَعْظَمَ النَّاسِ أَجْرًا فِي الصَّلَاةِ أْبْعَدُهُمْ إِلَيْهَا مَمْشَى
فَأْبْعَدُهُمْ

مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ، فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ
صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ، فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ

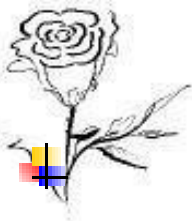

إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَكَثِّرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ
فِيهِ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ

خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ؛ فِيهِ خُلِقَ آدَمُ،
وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا

الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ
الْقُرْآنَ، وَيَتَتَعَتَعُ فِيهِ، وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ

لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ

لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي
تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ

الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ

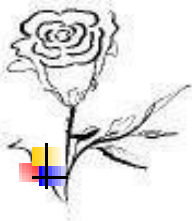
يَا غُلَامُ، سَمِّ اللَّهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ

الِاسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أَذِنَ لَكَ وَإِلَّا فَارْجِعْ

يُسَلِّمُ الرَّكَّابُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ
عَلَى الْكَثِيرِ

نَضَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مِمَّا شَيْئًا فَبَلَغَهُ كَمَا سَمِعَ، فَرُبَّ مُبَلِّغٍ
أَوْعَى مِنْ سَامِعٍ

سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟
قَالَ: الصَّلَاةُ عَلَى وَقْتِهَا " قَالَ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: ثُمَّ بِرُّ الْوَالِدَيْنِ "
قَالَ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

حُرِّمَ لِبَاسُ الْحَرِيرِ، وَالذَّهَبِ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي، وَأَحِلَّ لِإِنَاثِهِمْ

إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا

أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ،
وَأَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ،
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

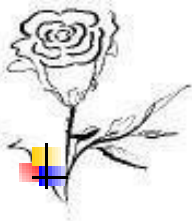

مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَمَثَّلُ بِي

كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنْ
يَأْبَى؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى

لَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ، وَلَكِنْ أَخِي
وَصَاحِبِي

أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ، وَأَشَدُّهُمْ فِي أَمْرِ اللَّهِ عُمَرُ،
وَأَصْدَقُهُمْ حَيَاءً عُثْمَانُ، وَأَعْلَمُهُمْ بِالْحَلَالِ وَالْحَرَامِ مُعَاذُ بْنُ
جَبَلٍ، وَأَفْرَضُهُمْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَأَقْرَوُهُمْ أَبِي، وَلِكُلِّ أُمَّةٍ
أَمِينٌ، وَأَمِينُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ

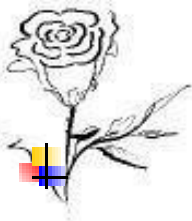
مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

سَبَقَ الْمُفْرِدُونَ " قَالُوا: وَمَا الْمُفْرِدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ:
الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ

لَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ
إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ

عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ؛ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ
يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ
حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا. وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ؛ فَإِنَّ الْكَذِبَ
يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ
الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ

إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ،
إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ
النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَيُقَالُ: هَذَا مَقْعَدُكَ. حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ

أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ
مِنْهُمْ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْ نِفَاقٍ حَتَّى يَدْعَهَا، إِذَا حَدَّثَ كَذِبًا،
وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ

مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ،
وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلٍ يَدِ

مَلَأَتْ

فهرس

- ٣..... بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ
- ٥..... خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ
- ٦..... إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسْ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكْعَتَيْنِ
- ٧..... اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَ أَمُوتُ
- ١٠..... اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ
- ١١..... مَنْ تَوَضَّأَ، فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ
- ١٣..... وَبِلِ الْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ
- ١٥..... تَبْلُغُ الْحِلْيَةَ مِنَ الْمُؤْمِنِ حَيْثُ يَبْلُغُ الْوُضُوءُ
- ١٧..... إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
- ١٩..... مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ
- ٢٠..... بَشِيرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلُمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ
- ٢٢..... إِنَّ أَعْظَمَ النَّاسِ أَجْرًا فِي الصَّلَاةِ
- ٢٣..... مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ
- ٢٥..... إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ
- ٢٨..... خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ
- ٣٠..... الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَةِ
- ٣٢..... لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ

- لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ ٣٤
- الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ ٣٥
- يَا غُلَامُ، سَمِّ اللَّهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ ٣٦
- الْإِسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ وَإِلَّا فَارْجِعْ ٣٨
- يُسَلِّمُ الرَّكَّابُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ ٣٩
- نَضَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مِنَّا شَيْئًا فَبَلَغَهُ ٤١
- سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ: أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ ٤٣
- حُرِّمَ لِبَاسُ الْحَرِيرِ، وَالذَّهَبِ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي ٤٥
- إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا ٤٧
- أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ٤٨
- لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ ٥٠
- مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى ٥٢
- كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي ٥٣
- لَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا ٥٥
- أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ، وَأَشَدُّهُمْ فِي أَمْرِ اللَّهِ عُمَرُ ٥٧
- مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا ٦١
- سَبَقَ الْمُفْرِدُونَ " قَالُوا: وَمَا الْمُفْرِدُونَ ٦٣
- لَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا ٦٥
- عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ؛ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ ٦٧

- ۷۰مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِ جَارُهُ
- ۷۲إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ
- ۷۴أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا
- ۷۷مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا
- ۷۹ته‌واوی چل فه‌رمووده‌کان

